

Forbindelse, et Forhold, jeg mener bør rettes. Det er det, at Arbejderne ikke kan faa deres Løn udbetalt, efterhaanden som de tjener den, men skal vente 14 Dage paa den. Det er ganske ubilligt at forlange, at Folk, som har gaaet arbejdsløse i længere Tid, skal staa i Forskud til Staten med deres Arbejdsfortjeneste i 14 Dage. Det er for ubævegelig og stivbenet en Optræden. En saadan Praksis finder jeg ogsaa under normale Forhold uheldig. Jeg finder det i det hele ikke tidssvarende eller rigtigt, at Arbejderne skal vente saa længe paa deres Løn, men har man haft en saadan uheldig Praksis, mener jeg, at man straks burde opgive den under disse ekstraordinære Forhold og udbetale Arbejderne deres Løn, efterhaanden som de fortjener den. Det kan være, at den paa-gældende Skovrider ikke af egen Magtfuldkommenhed kan ændre det Forhold, men saa synes jeg, det var rigtigst, at han hurtigst muligt søgte den nødvendige Tilladelse dertil. Der klages ligeledes over, at man om Vinteren giver et 15 pCt. mindre Dyrtidstillæg til Akkordarbejderne i Statsskovene, end der gives for Sommerarbejde. Ogsaa det er uheldigt. Jeg kan godt forstaa, hvorfor man fra første Færd af er kommet ind paa det, nemlig fordi det maaske er vanskeligere at skaffe den fornødne Arbejdskraft om Sommeren end om Vinteren. Men om Vinteren er Skovarbejdet et strengere og ubehageligere Arbejde end om Sommeren. Derfor mener jeg, det er urigtigt at give Arbejderne en lavere Akkordbetaling for Vinterarbejde end for Sommerarbejde. Der klages over, at man i Palsgaard Skovdistrikt byder en Dagløn af 2 Kr. 75 Øre for Snekastningsarbejde. Det forekommer mig ikke at være en rimelig Dagløn at byde Arbejderne under de nuværende Forhold. Ministeren kan selvfølgelig ikke vide Besked med alt dette; jeg er først for nylig blevet underrettet derom. Det kan ogsaa godt være, at naar det varer noget længere, inden Landbrugsministeren faar det at vide, er det, fordi der endnu findes en Bestemmelse, som Venstres sidste Landbrugsminister fik indført, nemlig at Skovarbejderne ikke har Ret til direkte at forebringe deres Sager for Landbrugsministeren, idet Sagerne skal gaa ad tjenstlig Vej. Dette afholder sikkert i adskillige Tilfælde disse Arbejdere fra at indbringe deres Sager for Ministeriet. Jeg vil haabe, at den højtærede Landbrugsminister vil drage Omsorg for, at denne Bestemmelse bliver op-hævet.

Jeg nævner disse Spørgsmaal, fordi det vilde være heldigt, om man vilde drage Omsorg for, at de forskellige Administra-

tionsgrenene med større Velvillie og Imødekommenhed vilde være behjælpelige med at faa de flest mulige Arbejdere anbragt, og jeg tror, man i denne Henseende ikke maa se for nøje paa Timelønnen, selv om man skal give en Løn, der er højere end den, man under normale Forhold vilde være tilbøjelig til at give. Det gælder først og fremmest om at faa Arbejder i Gang, om at faa Arbejderne beskæftigede og faa nyttigt Arbejde udført i Stedet for mere og mere at komme ud i det bundløse Uføre, som det er, at saa stor en Del af Befolkningen skal have Understøttelse. Derved faar man intet Arbejde udført, og man bidrager til at skabe utilfredse Arbejdere, thi ingen Arbejder kan i Længden være tilfreds med at skulle leve af Understøttelse. Ikke mindst den bedste Del af Arbejderne er stærkt optaget af at skaffe sig Arbejde i Stedet for Understøttelse.

Det er nu et Spørgsmaal, om det foreliggende Lovforslag yder tilstrækkelig Hjælp til Kommunerne, saa at de tør binde sig med de offentlige Arbejder, der skal iværksættes for blandt andet derved at afhjælpe Arbejdsløsheden. I Modsætning til, hvad Venstres Ordfører udtalte, mener jeg ikke, at det foreliggende Lovforslag er vidtgaaende nok, thi det Tilskud, der her foreslaas, til de kommunale Arbejder er meget ringe, det andrager kun $\frac{3}{4}$ pCt. aarlig af det Laan, som bliver optaget til Foranstaltningens Gennemførelse, saaledes at Statstilskuddet bliver halvanden Procent aarlig i 8 Aar. Dette er ikke tilstrækkeligt til, at Kommunerne derved kan blive sat i Stand til at tage fat paa disse Opgaver. Der er en mindre Forhøjelse til Opførelse af kommunale Boliger, altsaa til Beboelseshuse, som Kommunerne skal opføre, idet Tilskuddet er foreslaaet forhøjet fra $2\frac{1}{2}$ til 3 pCt. aarlig i 8 Aar. Det forekommer mig, at Staten her lægger en for stor Byrde over paa Kommunerne, thi hvis man følger Udviklingen omkring i Kommunerne i disse Krigsaar, navnlig i det sidste Aar, vil man se, at det er blevet en tyngende Byrde for Kommunerne at skulle skaffe fornøden Plads for dem, der melder sig som husvilde. Man ser nu ved Flyttedagen, og har set ved tidligere Flyttedage, hvor vanskeligt det er. Det er de mest fortvivlede Forhold, man møder i Kommunerne, de har maattet tage Kommuneskolerne i Brug og tage Husrum i Brug, som man under andre Forhold aldeles ikke vilde have anvendt til dette Øjemed. Det er paa Tide, at man gør sig klart, at denne Opgave kan man ikke i Længden blive ved med at lade Kommu-